

[Undervisningsministeren.]

udvalget, er inde til at optage en sådan drøftelse. Den opgave, som radiolovsudvalget havde, var jo væsentligt at overveje nye former og regler for valg af radioråd. Det var denne opgave, man i det væsentlige samlede sig om, og hvorom udvalget som en kompromisløsning kom til det resultat, som indeholdes i lovforslaget, og som folketinget nu skal tage stilling til.

Under radiolovsudvalgets arbejde, og efter at udvalget har afgivet sin betænkning, har offentligheden med iver diskuteret og kritiseret det resultat, radiolovsudvalget er kommet til. Det gælder naturligvis for denne betænkning som for alle forslag, hvor enighed mellem forskellige anskuelser skal søges tilvejebragt, at ingen helt kan opnå, hvad man ønsker, men at de enkelte medlemmer må gøre indrømmelser for at nå et samlet resultat. Det forekommer dog mig, at de spørgsmål, der har været draget frem i den offentlige debat, ikke har været af så afgørende betydning, som man undertiden kunne få indtryk af ved de diskussioner, der er ført.

Spørgsmålet om lytterorganisationernes indflydelse ved valg af radioråd har været et af de punkter, der har været diskuteret, og radiolovsudvalgets indstilling er blevet kritiseret; men for deres vedkommende, der ønsker et folkevalgt radioråd, må det dog siges, at de nye regler giver folketinget større indflydelse ved valget af radioens ledelse, end tilfældet er under den gældende lov. Lytterorganisationerne har efter forslaget indstillingsret, men folketinget er frit stillet ved valget af de medlemmer til radiorådet, der skal repræsentere lytterne og seerne i radiorådets ledelse.

I lovforslagets § 6 er fastsat, at radiorådet nedsætter et forretningsudvalg og et programudvalg. Disse udvalg er også nedsat under den gældende ordning, men efter regler, som er hjemlet i den af undervisningsministeren udfærdigede forretningsorden. Det væsentlige må vel imidlertid være de beføjelser, som programudvalget får, og de må formentlig kunne være de samme, enten udvalget nedsættes administrativt, eller det fastsættes i selve lovforslaget. I hvert fald må det jo stå klart, at selve rådiorådet ikke kan beskæftige sig

med alle spørgsmål, hvad jo heller ikke er meningen, men at snævrere udvalg også angående programlægningen må nedsættes, hvor dette anses for nødvendigt og ønskeligt.

Radio og fjernsyn er i en rivende udvikling. Deres kulturelle betydning er uomtvistelig. Derfor må det være rigtigt, at man stadig indhøster nye erfaringer og tager disse med ind i sine overvejelser, når spørgsmålet om radioens opbygning og ledelse diskuteres. Jeg venter ikke, at den offentlige debat om radioen vil standse, selv om dette forslag gennemføres, men det sker der formentlig heller ingen skade ved, når diskussionen føres på et sagligt og reelt grundlag. Det har i hvert fald sin store værdi, at offentligheden med vågen opmærksomhed følger, hvad der foregår inden for dette vigtige kulturelle område i vort demokrati. Alle forhold taget i betragtning mener jeg, at forslaget, som det foreligger her, vil give en forsvarlig og brugbar ramme for arbejdet, der skal udføres inden for radio og fjernsyn her i landet, og jeg anbefaler lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 1 stedfortræder til folketingets Grønlandsudvalg (i stedet for Alfred Jørgensen).

(Jfr. tidenden sp. 3260).

Valgt blev: *Kristian Kristensen*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende hjælp til enlige mødre)

og

forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. [Vedrørende lovforslaget om pension og hjælp til enker m. fl.]